

התנועה היהודית בשנים הליהוא הגוש 13

אקדמית סטודנט עורך דין טייס עובד מדינה פועל ייצור מורה כורה עתונאי מהנדס סמנכ"ל חברה עורך דין מנהל חשבון כלכלן מורה מדייק גוער מנהל חברה, כלכלן כלכלן מורה כלכלן עורך דין כחנני סוכן ביטוח רב חובל מהנדס עתונאית, סופרת מהנדס כלכלן עורך דין מנהל עתונאית, מרצה מנהל חברה עורך דין מורה כלכלן כלכלן מהנדס עורך דין עורך דין סמנכ"ל חברה משפטן מרצה רומא כלסמן סוכן ביטוח עורך דין תעשיין רואה חשבון אחות טייס כלכלן ארכיטקט סוציולוג כלכלנית עורך דין מהנדס מנהל עורך דין יועצת חינוכית כלכלן מנהל ציבורי כלכלן כסדרן מורה רואה חשבון יושפטן יועץ כלכלי מורה עורך דין מהנדס כנהל ייצור מורה, תעשיין מנהל עסקים סמנכ"ל חברה עורך דין מורה עובדת סוציאית, אקדמית

כ"לים הוא של חברה לגרות) או קוסמטיקאים או סופרים (לא עיתונאים) או מפעילי-שופלים או כרסמים, מבלטנים ומשחזנים ודפסים ופקידים ומוכירים או נהגים או חקלאים או מחסנאים, שלא לדבר על גיורים

אנשי-ניהול, מעסיקים, אקדמאים, עצי-מאים. 85 מן המועמדים עוסקים ב-עריכת-דין או בניהול או בכלכלה או בהנדסה. חתך חברתי מובהק המאפיין השקפת עולם כלכלית וחברתית מוב-הקת.

כותב העמוד התעמק ארוכות ב-רשימת מועמדי התנועה הדמוקרטית החדשה לכנסת, אחר גטל את פינקסו האהוב וניסה לעשות קצת חשבונות. משהו כמו סטטיסטיקה של בית-ספר עממו, הכל במסגרת שתי פעולות ה-חשבון המוכרות היטב לכותב, חיבור וחיסור. ברור שכל סטטיסטיקן או אקדמאי או קומפיוטר יפסלו מראש את המסקנות החובבניות שלהלן, ו-אף-על-פי-כן מוצגים כאן הדברים ו-מי שרוצה יוכל להתייחס אליהם ב-בוז הראוי.

הרצליה תל אביב הולון רמת השרון רמת אביב פתח תקוה כביין נתניה ירושלים ירושלים נבעתיים הולון ירושלים נצרת עילית תל אביב רמת השרון רמת השרון תל אביב ירושלים רמת גן פתח תקוה חיפה רמת גן הרצליה פיתוח חורפיש עפולה עילית רמת השרון רמת גן רחובות תל אביב קראון היל אביב נתניה אשדוד חיפה רמת אביב חיפה סביון ירושלים גן יבנה תל אביב תל אביב הרצליה הרצליה ערד תל אביב רמת השרון תל אביב בני ברק אשקון ירושלים חיפה ירושלים תל אביב ירושלים רמת אפ"ר רמת גן תל אביב נהריה רמת גן מעין מובאד הוד השרון באר שבע רמת השרון חיפה ירושלים ירושלים הרצליה הרצליה ירושלים ירושלים רמת השרון רמת השרון חיפה תל אביב סביון נתניה תל אביב רמת השרון הולון סירת הכרמל ירושלים חיפה תל אביב ירקא ירושלים דימונה

146 מועמדים יהודים 6 מועמדים בני מיעוטים

וחנוונים וזבנים ומוכרי-דלק ומרכיבי-תריסים ומזפתי-גנות ושואבי-מים. אין גם אלוהוליסטים או חרשים או שוטים או משוגעים. כולם בריאים ו-מנהלים ואקדמאים. תשעים אקדמאים לפחות ספר הכותב.

הכותב גם ספר וגילה כי 79 מן המועמדים גרים בגוש דן, ואף חישב ומצא כי הם מהווים 52% מכלל המועמדים - דבר המעורר ספקות ביחס לכוונות התנועה לשינוי שיטת הבחירות לשיטה האזורית, לטובת ה-פירפריה. לירושלים 21 מועמדים. ל-חיפה 15. לשאר המדינה רק 37.

מבין 27 המנהלים, אחד הוא בעל-חברה, 3 מנהלי חברות, 2 מנהלי-עסקים, 6 מינהלנים, 6 עובדי מינהל ציבורי (אנשים צנועים כמאיר עמיר ומאיר זורע, סטלה לוי ושמואל טולי-דאנו, לא הגדירו את עיסוקם, ונתנו רק כתובת. כולם יודעים שהם נועדו רק לנהל). יש גם מפקח, מנהל עיתון, מנהל ייצור ו-4 סמנכ"לים של חב-רות.

ולמה בכלל צריך כותב-עמודים ל-בת ולעשות סטטיסטיקות-בגרוש על רשימת מועמדים תמה של מיפלגה זכה, ולמה לחלק כל דבר למדורים ולקבוצות ולהכליל הכללות מרושעות. האמת היא שבדעת הכותב היה דו-קא לכתוב מסה נוקבת על הכור הא-טומי שהולכים לבנות בטוח-נשורת מתאי גופו העדינים, אלא שבדפדפו בעיתוני יום ששי ניתקל שוב ושוב באותה רשימת מועמדים, והיה בה משהו מוזר במקצת, משהו חשוד כי-עט. איך זה, שאל את עצמו לפתע הכותב, שכל אלה שרוצים דמוקרטיה ושינוי הם כל-כך דומים?

וכאן התחילה הספירה. והנה ת-צאותיה.

הנה פירוט מועמדי גוש דן:

ת"א-יפו: 27; רמת-השרון 11; רמת-גן 11; הרצליה (פיתוח) 10; חולון 4; סביון 3; פתח-תקוה 3; גבעתיים 2; רמת-אביב 2; בני-ברק 2; אור-יהודה 1; קראון 1; רמת-אפעל 1; הוד-השרון 1. סה"כ: 79.

מאיך ישנם 3 טכנאים, 2 עובדי-מדינה, אחות, מדייק-גוער וגם פועל אחד. פועל אחד לעומת 27 מנהלים. יש מועמדים שהם "אקדמאים", יש מועמדים שהם "מרצים". מרצים למה? בין השמות בולט (או נחבא) ארכיאי-לוג ירושלמי אחד. יש אומרים שהיה בומנו גם רמטכ"ל, אם-כי אין למצוא לכך סימוכין ברשימה. גישה תרבור-תית, אקדמית במקצת, ארכיאלוג וזהו. מועמדת אחרת מחזיקה בשני מקצו-

מבין 152 המועמדים 32 הם עורכי-דין ומשפטנים; 21 מן כ"לים, מנהלים ומינהלנים; 19 כלכל-נים; 13 מהנדסים; 13 מורים ומחנכים; 6 עיתונאים; 6 אנשי מדע ומחקר; 5 "אקדמאים" ו-"מרצים"; 2 רופאים; 2

27 מועמדים הם מנהלים מועמד אחד הוא פועל

לרמת-השרון 11 מועמדים. זהו מספר המועמדים שיש לקרית-שמונה (1), עפולה (1), באר-שבע (2), אשדוד (2), נהריה (1), דימונה (2), בית-שאן (1) ולוד (1).

עות, "עתונאית וסופרת". יש גם אחד חיפאי, שבניגוד לארכיאלוג הנ"ל מציג את שני מקצועותיו גם יחד, "מור-רה ותעשיין" (1) יש גם עורר-עיתון, אבל מנצרת-עילית. לא יכתוב, "עורך-עלון", כי זה לא מכובד מספיק ל-תנועה שכזאת. יש גם קיבוצניק אחד, מועמדה היחידי של ההתיישבות ה-עובדת, וזה במיקרה זורע מהמינהל. ויש גם פועל אחד, אבל של ייצור כמובן ולא של שירותים, כי שירותים זה לא מכובד.

רואי-חשבון; 2 טייסים; 2 עובדי-מדינה; 2 סוכני-ביטוח; 2 עצמאיים; 2 תעשיי-נים (וכן גם אדריכל אחד, טכנאי, גיובה, עובד-סוציאלי, מדייק-גוער, אחות, רב, פירסומאי, חבר-אגוד, הנדסאי, רבי-חובל, סטודנט, עובד-ציבור ואלקטרונאי).

לסביון 3 מועמדים. לאור יהודה מועמד אחד. זוכרים את המודעות "שמי בוזגלו" ו"שמי אבוטבול"? והנה באות המסקנות, שהן מאוד לא אובייקטיביות, כידוע מראש. הת-נועה הדמוקרטית לשינוי היא, ל-דעת הכותב, עוד רשימה עדתית אחת בנוף הרשימות העדתיות שלנו. רשי-מת העדה האקדמאית היהודית של גוש דן והסביבה. עדה זו מצטיינת בתרבותה העשירה, במנהגיה, במש-כיליה, במנהליה החרוצים ובכלכלניה הרווחיים.

הספירה הראשונה. שערך הכותב בעזרת חמש אצבעותיו, התחילה ל-אמת את חשדותיו הקלים באשר להר-כבה ההומוגני מדי של התנועה ה-דתה. אילו היה הכותב סטטיסטיקן בר-סמא, היה מעלה השערה והירה כי אלה הם פניה של התנועה כולה:

אין בכל הנאמר לעיל כדי לפסול תנועה כזו מלהתקיים. להיפך, עליה לייצג בכבוד את השיכבה העילית ה-ג"ל בכנסת, ולפעול למען שינוי ה-ניהול בגוש דן והסביבה, כך שיתאים לאינטרסים של חבריה. ולדעת הכותב מגיעות לתנועה כזאת לפחות ארבעה מנדאטים. אבל צריך להזהר שלא ייטעו. אם ייטעו, יאכלו אותה הרבה יותר חזק מצסק"א.

שני דרוזים, בדואי ושלושה ערבים. הם הם המיעוטים. 4% מכלל המועמ-דים, באוכלוסיה הם מונים כ-15%. לחלקם לא רשום מיקצוע. כשם שה-ניהול הוא מקצועו של זורע, המיעוט הוא מקצועם שלהם.

חנוך מרמרי

רמת השרון - 11 מועמדים באר שבע - 2 מועמדים